

svojem točnem delovanju. Bil je na glasu kot najboljši pravnik na goriški sodnji. Za politično življenje se je sicer zanimal, a vanje ni posegel, dokler ga goriška SLŠ leta 1907 pri državnozbornih volitvah ni potrdila za kandidata v goriški okolici. Od tedaj pa do vojne je zastopal skupno z dr. Gregorčičem goriške Slovence v Jugoslovanskem klubu na Dunaju. Kot poslanec je bil zvest tovariš in sobojevnik ter vreden delavec. Pozneje je bil izvoljen tudi za deželnega poslanca v splošni kuriji. Vojna je za enkrat končala njegovo politično delovanje, kjer bi bil s svojim velikim strokovnim znanjem ter duhovitosijo lahko še mnogo koristil svojemu narodu. Med vojno je moral služiti kot vojaški sodnik, po prevratu je bil poslanec v začasnem narodnem predstavništvu v Beogradu in poverjenik za pravosodstvo pri narodni vladi v Ljubljani. Nato se je umaknil s politične pozornice in se popolnoma posvetil svojemu poklicu. Postal je podpredsednik okrožnega sodišča v Mariboru. Pokojnik je užival radi svoje pravičnosti in strokovnega znanja velik ugled med mariborskimi pravniki. Pogreb blagopokojnega se je vršil na Božič popoldne iz kapele mestnega pokopališča na Požrežju pri Mariboru. Pogreba so se udeležili poleg sorodnikov, znancev ter prijateljev v Mariboru bivajoči poslanci Jugoslovanskega kluba ter zastopniki raznih oblasti. Ob odprtem grobu sta se poslovila od rajnega g. stolni župnik Franc Moravec in poslanec Ivan Veselj. Počivaj v miru, blaga in delavna slovenska duša, žalujči rodbini naše iskreno sožalje!

Smrt dveh duhovnikov. Za božične praznike je ugrabila smrt dva duhovnika lavantinske škofije. Dne 24. decembra je umrl v Žitah pri Konjicah tamošnji župnik č. g. Milen Šašel. V tej župniji je deloval šele od septembra 1923, pa je vendar bil splošno priljubljen pri svojih farnih. Preje je bil župnik in dekan v Klanju pri Trstu. Tu je bil znan delavec na narodnem in prosvetnem polju. L. 1916 je bil imenovan za konzistorijalnega svetnika. Ko so Italijani zasedli Primorsko, se je začel za dekana v Klanju strašno življenje. Neprestano je bil ogrožen na življenje. Opetovano je moral bežati pred fašisti, ki so ga končno izgnali. — V Gornjih Petrovcih v Prekmurju je dne 25. decembra umrl domači župnik č. g. Alojzij Kihar. Rodom je bil iz Prekmurja, iz Šahetovcev. Župnijo Gornje Petrovce je upravljal od leta 1908 dalje. Pokopan je bil v ponedeljek, dne 27. t. m.

Težko je obolel župnik pri Sv. Vidu pri Ptuj u. Pius. Uramo, da bo njegova krepka narava premagala bolezni kljub starosti. Tudi žetalskemu gospodu župniku Kovčercu se počasi povrača ljubo zdravje. Zdaj že zopet lahko mašuje in pride po palici v cerkev.

Zavod č. šolskih sester v Mariboru letos ni priredil javne božičnice, pač pa malo interno slavnost za ubožne učence. Ob tej priliki je bilo obdarovanih 86 otrok. Med darovi je bilo 38 parov lepih čevljev, 43 oblač, precej tople spodnje obleke in dosti drugih potrebščin, kakor so: predrasniki, čepice, nogavice, rokavice; dalje zvečki, peresniki, svinčniki in barvice. Razen nekaj od navedenega je dobila vsaka tudi veliko štruco in precešen zavitek drugih dobrih stvari. Kar je šolskih potrebščin, bodo otroci dobivali sproti v šoli. Že, ko so sestre v mestu zbirale darove in doma pravile, kako blago in velikodušno je p. n. mariborsko prebivalstvo, nas je to jako veselilo. Sedaj pa, ko so otroci dne 23. t. m. v blaženem veselju odnesli lepe darove, izreka zavod v njih imenu najpristnejšo zahvalo vsem, ki so pripomogli do res bogate božičnice, ter v lastnem imenu in namesto otrok vsem blagim dobrotnikom želi prav veselo božične praznike in srečno novo leto.

Orgelska koncerta. Dne 3. in 6. januarja se vršita v veliki kazinski dvorani, kamor postavi tverka Brandl v ta namen orgle z dvema manualoma in 24 registri, svojevrstni koncertni prireditvi. Pri prvi nastopi kaptolski organist prof. F. Dugan iz Zagreba s svojim 11letnim sinčkom-virtuozom Čedomilom, pri drugem pa ravnatelj stolnega zbora v Ljubljani, prof. Stanko Premrl. Drugi koncert (na dan Sv. Treh kraljev) se je nastavljal z ozirom na zunanje posetnike na 4. uro popoldne. Zunanji obiskovalci imajo po dovršenem koncertu ugodne železniške zveze na vse tri strani. Vzpored je bogat in svojevrstno sestavljen ter vsebuje so-točke za orgle (Premrl), komade za violino in orgle (gospa Brandlova), ter za sopran in orgle (gospa Družovičeva). Koncert bo nudil tudi priliko spoznavati našega največjega umetnika na največjaštem instrumentu, g. Stanka Premrla, ki ima za razvoj naše glasbe, osobito pa cerkvene, neveljavne zaslug. Na vzporedju se nahajata tudi dve njegovi skladbi: Ave Maria (za sopran, violino in orgle) ter pristrčno »Jezus je majhen (sopran in orgle). Obeta se nam redek in prekrasen umetniški užitek, katerega naj nihče ne zamudi. Priporoča se pravočasno rezerviranje prostorov.

Zagoneten samonar v Mariboru. V pivovarni Union (prej Götz) so v ponedeljek dopoldne našli obojenega delavca Počnerja. Truplo je viselo na omari v takšnem položaju, da je policijski zdravnik ugotovil, da je smrt vsled obojenja skoro izključena. Zenska je namreč šla preko telnika tako da je bilo grlo prosto in smrt ni nastopila vsled zadušitve. Raditega je slušal skrivnostno. Policija ga bode strogo preiskala, ker ni izključeno, da gre za zločin.

Razne nesreče in nezgode v Mariboru. Med prazniki se je v Mariboru zgodilo le malo nesreč. Na Aleksandrovi cesti si je zlomil nogo J. Seifried. Spravili so ga v stražnico, odkoder so pozvali rešilni oddelček. — V Serbaumovem mlinu se je ponesrečil delavec Simon Zaveršnik. Zlomil si je nogo nad kolonom, toda mesto da bi se rodal v bolnico, je ležal doma in šele drugi dan ga je rešilni oddelček prepešal v bolnico. — V prepeju je bil ranjen z nožem v nogo 18letni mesar Martin Čare. — Um se je omražil 24letni Amaliji P., stanujoči Pod mostom. Prepešana je bila v bolnico.

Truplo v Dravi. V sredo so videli v bližini Malja v Dravi plovilo truplo moškega umrleca. Truplo se je ustavilo na kamenju, ki moči imel vode, toda kmalu ga je voda zopet dvignila in odnesla dalje.

Zrebanje loterije za zidanje Mladinskega doma za osirote. Mladino se preloži do tedaj, dokler ne bodo vse srečke razprodane. Čas in kraj zrebanja se bo pravočasno javilo po časopisih.

Bežanje Katalške omladine v Mariboru se vrši v nedeljo, dne 2. januarja, ob pol šestih zvečer. Razen običaj-

nih točk bo tudi dvodejanka »Mojstra Križnika božični večer.« K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Požar pri Sv. Marjeti ob Pesni. Dne 23. t. m. zjutraj okrog 3. ure je začelo goreti pri posesniku Jerneju Kravos v Voseku št. 11 pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Ker je pod skupno streho hiša, hlev in gospodarsko poslopje, je bil položaj za domače naravnost obupen, zlasti ker se nikjer v bližini ne nahaja požarna bramba. Telefonično je bila obveščena požarna bramba v Mariboru, ki se je odpeljala z avtomobilskimi brizgalnicami ter že pol ure po izbruhu ognja posegla v akcijo, dasiravno je Vosek oddaljen od Maribora 10 km. Celo poslopje se je nahajalo že v plamenih, ki so prodirali že skozi strop. Vendar se je posrečilo naporom dežur gasilcev, da so rešili skoro vse pohištvo. Vse drugo je postalo žrtev plamenov. Škoda je zelo velika; baje je zgorelo posesniku tudi precej golovine. Okrog 7. ure so gasilci ogenj pogasili ter se vrnili.

Služba organista pri Sv. Trojici v Halozah je oddana organistu g. Kokotcu iz Žiž.

Veliko posestvo bivših avstrijskih višjih oficirjev gg. Grossauerjev iz Celovca pri Sv. Trojici v Halozah preide z novim lelom v roke g. Zoratti, Nemca iz Dunaja.

Zrtev alkohola. Pri Sv. Trojici v Halozah je zmrznil hlapec Matevž Pernek, ki se je pri posesniku Klasiču napil toplega šnopsa. Kako življenje, tako smrt! Kar je zapadel sneg, se šnops kuha po celih Halozah, kolli romajo od hiše do hiše in z njimi tudi ljubitelji šnopsa. Včasih se jih ponoči toliko nabere, da spišejo ves šnops. V Žetalah so kar ob cesti sezidali šnopsarno, kjer že dva meseca ogenj ne ugasne, tudi v nedeljo ne. Zgodovina kaže, da skrunitelji nedelj zadene božja kazen. Haložani, strezajte se vendar!

Tatovi po Halozah. Haloze so uboge, a jih vseeno radi obiščejo tatovi, večidel domačini, ki prihajajo iz enega kraja v drugega. Mnogokrat grede krast tudi kmetje, kot kaže zgodovina Leskovca. Zadnji teden je bilo zaporedoma vlomiljvo v trgovino Rašl v Podlehniku, Gajšek pri Novicerkvi, del Negro v Leskovcu in v več kleti; a ni bilo sreče. Tatje so bili pregnani, so zbežali, a misli se, da so bili kmalu doma.

Drevo je ubilo. V Vučji gomili v Prekmurju so pred nekaj dnevi podirali drevo. Ko se je začelo drevo nagibati in padati, je neka ženska začela v zbežanosti teči na ono stran, kamor je padalo drevo. Ko je videla, da se ne bo mogla rešiti, se je sklonila, da je vejevje ne bi moglo doseči. Nesreči pa se tudi tako ni izognila. Dobil je tako močne poškodbe, da je že dve ure pozneje umrla.

Koledarčkov Kmetске zveze ni več, ker so pošli in se bodo morali še enkrat tiskati v večji nakladi. Kdaj bo na razpolago nova naklada, bomo naznanili v našem listu.

Slovenec zdravnik v Beogradu. V Beogradu se je nastanil kot zdravnik-kirurg naš rojak iz Vojnika g. dr. Vladimir Brezovnik. G. Brezovnik se je temeljito izobrazil v svoji srtoki in ga toplo priporočamo vsem Slovincem v Beogradu!

Krvav spopad v ubožnici. Na Božič se je v ljubljanski ubožnici dogodil krvav spopad med dvema starčema, 70-letnim Jakobom Škafar in 72letnim Francem Šturm. Oba sta bila čez dan v mestu, kjer sta si privoščila malo vina. Zvečer sta se vsled prižgane cigarete sprla in v prepiru je Škafar polegnil žepni nožček ter sunil z njim parkrat Šturma v prsi. Zadal mu je težko rano, radi katere so morali Šturma prepešati v bolnico, dočim so Škafarja zaprli.

Beg gluhomemega dečka. Iz ljubljanske gluhomemnice je pripeljal pred prazniki učitelj v Maribor več gluhomih dečkov, da jih odda staršem. Med dečki se je nahajal tudi Ivan Marhold iz Zgornje Kungole, ki pa je na ko'dvoru neznano kam izginil. Dosedaj se še ni posrečilo izslediti gluhomemega dečka.

Požari na Gorenjskem ponehali. Že nekaj dni sem ni bilo na Gorenjskem nobenega požara, dočim preje ni minila nobena noč, da ne bi kje gorelo. Domnevajo, da so se tajinstveni požigalci, ki so napravili toliko škode in gorja s svojimi zločini, ustrašili dobro zastraženih vasi in hiš. Vsaka vas ima namreč svojo stalno stražo, v kateri se menjajo prebivalci cele vasi, poleg tega pa ljudje tudi sami stražijo svoje hiše še posebej. Požigalce pa zraven tega še zelo ovira sneg. Preje so po požigu po navadi izginili v gozdove, kjer je bilo zasledovanje zelo težavno, sedaj bi pa sneg, ki je povsod zapadel, izdal njihove stopinje. Kdo bi bili ti požigalci, še ni pojasnjeno. Ljudje govorijo najraznovrstnejše, kakor da so to agenti neke zavarovalnice, fašisti, da so se vozili v avtomobilih brez luči itd. Orožniki so aretirali precej osumljenцев, toda pravih zločincev najbrže med temi ne bo. — Zaostne so pa tudi druge posedece teh zločinov. Pri Bledu je znozel posesnik, kateremu je vse zgorelo. V blaznosti je umoril svojo majega sinčka in nato še sebe. — Enako žalosten slučaj se je dogodil na božično noč v Križah na Gorenjskem. Ludočik Gradičar je stal na straži, ko se je vračal njegov prijatelj Franc Teran domov. Teran je šel skozi šupo ter se ni oglašil na stražnikov klic, naker je ta ustrelil ter ga zadel v srce. Teran je bil v trenutku mrtev.

Tovarna zgorela. V noči od 23. na 24. decembra so imeli v Beogradu velik požar. Zgorela je tovarna usnja Arambašič. Kako je nastal požar, je že zagonetno. Ogenj je opazil najprej natakak nasproti stoječe kavarne ter hotel buditi vratarja, ki pa je tako trdno spal, da se je še le čez pol ure jezno oglašil, kaj ga bujijo. Seveda, ko je opazil ogenj, se je takoj vzdramil. Ognegasci so se radi pomirjenja vde omeili samo na varstvo sosednjih hiš, ki so bile v veliki nevarnosti. Tovarna je pogorela do tal ter znela škoda nad milijon dinarjev, ki pa je dobro pokrita z visoko zavarovalnino. Omenjena tovarna je pred dvema leti na enaki zagoneten način popolnoma pogorela.

Drven vlom v varšavsko banko. V veliko banko v Varšavi je bil te dni izvršen drven vlom. Vlomilci so izkopali pod zemljo do banke rov, ki je tako solidno napravljen, da je moral zraven sodelovati golove kak inženier. Prevrtali so močno 80 cm debele varnostno betonsko ploščo ter dospeli v podzemeljske blaginjske prostore, katere so popolnoma izropali. Z velikanskim plenom so se potem mirno vrnili po rovu ter izginili na varno.

Najdena koruza. Gregor Liliija, Gotovlje—Začec, je našel na državni cesti od grobelskega mosta proti Vrans-

kem vrečo koruze. Lastnik se naj javi pri zgoraj imenovanemu.

Za razvedrilo.

Nima vzroka. Žena prileti iz gostilne na cesto in začne vpiti k sosedu: »V gostilni tepejo mojega moža! Prosim vas, hitite pomagati!« — Sosedi: »Jaz naj grem še pomagati? Meni Vaš mož ni naredil nič hudega!«

Razdeljeno delo. Zdravnik je rekel bolniku: »Zelo Vas mučita vročina in huda žej. Temu bode treba odpomčiti!« — Kmetič: »Gospod, Vi se lotite vročine, žejjo bom pa že sam odpravil!«

Negotovo. Sodnik: »Ali ste kriv ali ne?« — Obtožene: »Ne vem gotovo. Zato sem pa tu da bom izvedel!«

Trije razredi v avtomobilih. Neki avtomobilist, ki je prevažal potnike iz kraja v kraj, je imel tri razrede. Neki tujec je plačal I. razred, a sedel je skupaj z drugimi, ki so plačali II. ali III. razred. Vprašal je, kako je to? Dobil je odgovor, da bo kmalu to videl. Ko so prišli do strmega brega, je on, ki je plačal I. razred, ostal v vozu. Oni, ki so plačali II. razred, so izstopili in šli peš za avtomobilom, a oni III. razreda so morali avto porivati v breg, da je mogel peljati.

Resničica. Anica: »Kadar moj oče delajo, tedaj mora vsakdo široko zijati!« — Marica: »Tako? Kaj pa so Tvoji oče?« — Anica: »Zobozdravniki!«

Gospodarstvo.

ZA VINSKI SEJEM V PTUJU.

Kakor nam pove zgodovina, je v davni prošlosti rimski cesar Probus, rojen v ptujskem okraju, prvi dal zasadi vinsko trto v sedanjih Halozah in Slovenskih gorah. Od tam se je širila naglo na vse strani in je prav gotovo, da so si rimski vojski tedanje trdnjave Poetovio (sedanje Ptuj) v bojih z divjimi azijskimi narodi — nomadizirajočimi na ozemlju današnje Madžarske, kateri so silili do Drave in preko, — krepčali ude z dobrim Haložanom in žlahtnim Ljutomerem. Pa tudi naši predniki, kojih dobro obranjene grobove izkopujemo na Hajdini, kot nasledniki Rimljanov, so čislali žlahtno vinsko kapljo.

Ravnatoko tudi danes menda ni lahko najti Slovence, ki bi ne poznali raznih vrst znamenitega štajerskega vinca, katere se kosajo med seboj v dobroti in finoči, neupoštevajoč pri tem številnih vinskih bratov, od kojih je marsikateri naravnost strokovnjak v poznavanju vina.

Kakor je pa zgodovina prijaznega mesteca Ptuj ne razdruživo vezana z zgodovino vinske trte — iz davnih časov, pa vse do današnjega dneva — ravno tako igra tudi danes Ptuj važno vlogo kot središče produkcije vina in prometa z istim. Nekako v sredini najvažnejših vinorodnih krajev mariborske oblasti, je Ptuj s svojimi dobrimi železniškimi zvezami, dovoljnimi prenočišči itd., že prirodno dovožen za oni kraj, kjer edino je mogoča prireditev v večjem obsegu, kakor naj bo to I. oblasna vinska razstava in vinski sejem v Ptuj!

Ko sem v letih 1924 in 1925 v nekaterih slovenskih časopisih pod gornjim naslovom širil misel oživotvoritve vinske razstave in sejma v Ptuj, se je nepoznavalec razmer dozdevala ta ideja kot nekaka neumestna in neizvedljiva utopija. Že več let pred svetovno vojno s'a se vršila dva manjša vinska sejma v Ptuj, vendar takrat ni bilo one nujne potrebe za podobno prireditev, kakor je to sedaj! Stisnjenim v ozke, nepriladne gospodarske meje, kjer ne moremo z izvrstnim vinskim pridelkom Spošnještajerske na svetovni trg, da zavzamemo z našimi slovečimi vini ono mesto, katero nam brezdomno pripada, smo bili iz gospodarskih razlogov primorani gornjo idejo uresničiti t. j. razstaviti naša vina, da seznanimo svet s svojim dobrim pridelkom.

Neprilakovano ugodni rezultati jesenske sadne razstave in sadnega sejma v Ptuj so opogumili agiti razstavni odbor, kateremu načeluje vladni komisar ptujškega okrajnega zastopa g. Brenčič. Stvari se je resno in vse hvalje vredno poizkuševalo poprijeto, ter so predpriprave že tako daleč dozorele, da se odpre dne 16. januarja 1927 v Ptuj I. oblasna vinska razstava in vinski sejem.

Izpočetka so imeli krajevni činitelji raznih vinorodnih okolišev mariborske oblasti utemeljene, pa tudi neutemeljene pomisleke glede kraja prireditve. Vendar se je po resnem prevdanku in razmislenju prišlo do logičnega in edino pravičnega zaključka, da je prireditev oblasne vinske razstave in sejma mogoča samo v takem kraju, kjer so za prireditev, ki mora imeti velikopotezni značaj, podani upravi vsi potrebni predpogoji. Ptuj je razvitega od vseh strani lahko dostopna točka, kakor za producenta, tako za kupca, ter bo na tej razstavi n. pr. Pekrčan, Ljutomerčan itd. prišel baš do svoje največje veljave. Zategadelj bodo zastopani na razstavi vsi vinski okoliši mariborske oblasti z lepim številom razstavljalcev in ima razstavni odbor že danes ogromno dela.

Odveč bi bilo povdarjati, da bode v Ptuj najljepša prilika za vsakega gostilničarja, da spozna in primerja razne tipe slovečih štajerskih vin. Tukaj bode lahko navezali trgovske slike direktno z vinogradniki ter se preskrbel z dobro in ceno vinsko kapljico, po svojem okusu in kakor jo potrebuje. Zaprošeno je razen tega za polovično vožnjo rožeznici in tako bode lahko vsakdo brez velikih stroškov (kar igra dandanes precejšnjo vlogo) dosegel zaželjeni cilj!

Dejavnemu razstavnemu odboru pomega zlasti ravnatelj vinogradov štajerske hranilnice, g. Majcen in drugi večaki. Razni odseki razstavnega odbora delajo s polno paro ter imajo veliko oporo v srečnem požarvarju g. dr. Vončina in županu mesta Ptuj g. dr. Senčarju.

Pričakuje se rekordni obisk. Saj je to tudi razumljivo, kajti take razstave v Sloveniji še ni bilo in bode vsak obiskovalec prijetno iznenaden. Na svidenje v Ptuj!

Emeran Stoklas, Prevalje.

Vinska razstava in vinski sejm v Ptuj. Priprave za veliko vinsko razstavo in vinski sejm v Ptuj, ki bo de za celotno mariborsko oblast, pa tudi za druge vinorodne kraje, so v polnem teku. Danes so se razpisala vabila in plakati. S tem je torej razstava razglašena, ki vabi vse zainteresirane ter ljubitelje dobre vinske kapljice k udeležbi. Razstava se odvija dne 15. januarja 1924 ob 10. uri predp. dne po protektorju g. velikem županu mariborske oblasti ter bo odprta tri dni, do 15. do vključno 17. januarja 1927, vsak dan od 10. do 17. ure. Poskušne vin so brezplačne. Plačali je samo vstopnino, ki znaša za osebo 10 Din. Kupice za poskušnje se kupijo na razstavi pri blagajni, kjer se dobijo tudi katalogi vseh razstavljalcev in vseh različnih vin. Teh pa bo mnogo. Saj bodo razstavili vinogradniki, kakor tudi vinski trgovci vina vseh vrst in leinikov najpristnejše kakovosti. Kajti vsakdo: vinski producent kakor vinski trgovec in zalagatelj lahko vina razstavi, če so zdrava in pristna, ker le taka hočemo nuditi udeležnikom razstave. Razstavi se pet buteljke ene vrste vina. Do sedaj je že priglasihen mnogo razstavljalcev, a mnogo jih še seveda manjka. Za to vabimo zamudnike, da vsaj do novega leta izvršijo prijave. Vino se bo sprejemalo od 6. do 12. januarja. Razstavi se samo v buteljkah enake vrste. Kdor nima buteljke, naj piše ali gre po nje k razstavnemu odboru v Ptuj, ki bo tudi vse buteljke enako lepo opremil in etikiral. Nihče naj ne zamudi posetiti te vinske prireditve, ki je največja izmed dosedanjih.

Mariborski božični trg, dne 24. decembra 1923 (drugi dan). Trg je bil dobro založen in prav dobro obiskan. Bilo je 54 slaničarjev, ki so prodajali meso in slanino po 10.50 do 25 Din na drobno in po 14 do 17 Din kg v velikih komadih na debelo. Domači mesarji so prodajali po dosedanjih cenah. Ti ne morejo znižati cen, ker morajo plačati za vsaki voziček, ki stoji pri mestni klavnici 12 Din na mesec in so tudi primorani, kupovati v klavnici kosti. — **Ferutina in druge domače živali** (okoli 700 komadov). Piščanci 15 do 25, kokoši 30 do 50, race in gosi 40 do 80, purani 75 do 200 Din, domači zajci 8 do 30, srebrenjaki 30 do 40 dinarjev komad. — **Krompir, zelenjava, druga živila, sadje, evetice, drevesa.** Krompir 1.50 do 2, kisló zelje 3 do 4, kisló repa 2 do 3, maslo surovo 40 do 45, kuhano 44 do 48, čajno 50 do 60 Din kg, ohrovt 1.50 do 2, endivija in glavna solata 3 do 4, karfiol 3 do 20 Din komad, radič in repinca 2 do 3 Din kupček, olje maslino 26 do 36, lučno 18 do 24, mletó 2.50 do 3.50, smetana 12 do 16 Din liter, sirček 1 do 8 Din hlebeček. Sadej: jabolka in hruške 3 do 10, grozdje 10 do 15 Din kg, datelji 25 do 45, orehi 10, luščeni 22 Din kg, kostanj pečen 6 do 7 Din liter, limone 0.75 do 1, pomaranče 1 do 3 Din komad. Cvetlice: 0.50 do 5 z lonci vred 15 do 50, ind. kaktusi, aloje, palme (sadike) 5 do 10 Din komad. Božična drevesca (okoli 200 komadov) 5 do 150 Din komad. — **Lončena in lesena roba** 1 do 100 Din komad, brezove mlete 2.25 do 5 Din komad, koruzna slama 25 do 30 Din vreča. — **Seno in slama na mariborskem trgu.** V sredo, 22. decembra so kmetje pripeljali 16 voz sena in 3 vozove slame na trg. Cene so bile senu 80 do 110, slami pa 45 do 55 dinarjev za 100 kg.

Mariborsko sejmsko poročilo. Sejem dne 28. decembra 1923. Prigori: 15 konj, 5 bikov, 129 volov, 281 krav in 8 telet, skupaj 438. Povprečne cene za različne vrste živali: debeli voli 1 kg žive teže 7 do 8 Din, poldečki voli 6.50 do 7, plemenski voli 5.50 do 6, bikji za klanje 7.25, glavne krave drbele 5.25 do 5.75, plemenske krave 4.25 do 5, krave klohasarice 1.75 do 3.50, mlada živina 5.75 do 7. Prodalo se je 184 komadov, za izvoz v Avstrijo 46, v Italijo 10. Mesne cene: volovsko meso, meso od bikov, krav, telic 8 do 18, telečje meso 12.50 do 19, svinjsko meso 10.50 do 12 Din.

VREDNOST HLEVSKEGA GNOJA.

Za gnojenje zemljišč je hlevski gnoj kot osnovno gnojilo toliko važnosti za kmetovalca, da mu ne bode vseeno ali gnoji z dobrim ali slabim gnojem. Gledal bo de na to, da bo uporabljal res nekaj vreden gnoj, posebno se radi tega, ker mu ni nemogoče, z gnojem tako ravnati, da se mu ohrani vrednost, še celo, da se mu vrednost poveča. Dober hlevski gnoj založi zemljo izdatno z rastlinsko hrano, obenem pa izboljša močno zemljo ter jo poživl s klicami bakterijev in drugih malih organizmov, da postane s tem bolj delovita.

Hlevski gnoj vsebuje vse, rastlinam potrebne hranilne snovi, ki pri njega razkroju zemlji, postanejo za rastlinske koreninice sprejemljive. Razvnetje vsebuje mnogo organske tvarine, katera pri svojem razkroju dela zemljo bolj rahlo in blago. Čim več rastlinskih hranilnih snovi in čim več organske tvarine se ne premočno razkrojuje, vsebuje hlevski gnoj, tem večja je njegova vrednost. Vsečina na cmenjenih snoveh, sestava hlevskega gnoja, pa zna biti zelo različna. Ta sestava, ter s tem tudi vrednost gnoja je odvisna od sestave in vrednosti snovi, iz katerih se napravlja hlevski gnoj.

Odvisna je vrednost predvsem od vrednosti živinskih izmečkov, ki pridejo v gnoj. Sestava teh izmečkov je pri raznih vrstah živine različna, odvisna od starosti živali, od tega, za kakšno svrbo se dotična živina goji, odvisna je pa zelo tudi od tega, kako se krmi. Čim redilnejše (ne samo obilnejše — ker se lahko krmi obilno, pa zna vsesero redilna vrednost te obilne krme biti mala) se krmi, tem na rastlinskih hranilnih snoveh bogatejši gnoj se dobi, ker živalski izmečki obogatijo gnoj na teh snoveh.

Vrednost hlevskega gnoja je odvisna še od drugih primesi in okoliščin. Iredvsem igra tu veliko vlogo vrsta nastilja. Nastilj ali strelja sama sicer pomnoži vsebino na rastlinskih hranilnih snoveh v hlevskem gnoju le neznatno, je pa velike važnosti radi tega, ker strelja da hlevskemu gnoju glavno množico organske tvarine, katera ima svrbo, da rahlja in pripravlja godno zemljo. Med gnojem s slamatim ali listnatim ali šotnim nastiljem, kakor tudi med gnojem z malo ali pa veliko nastilja, je velika razlika.

Vpliva na vrednost hlevskega gnoja tudi starost istega v tem smislu, da gnoj, ki postaja prestar, postaja tudi manj vreden, ker se gulijo iz njega rastlinske hranilne snovi, in gubi na množini.

Izgubi hlevski gnoj zelo na vrednosti, ako se z njim pri pridlovanju in shranjevanju postopa slabo in umazano. Z dobrim shranjevanjem in pravilnim ravnanjem z hlevskim gnojem, se ravno ohranijo v njem se nahajajoče rastlinske hranilne snovi pred izgubo. Pri slabem ravnanju in shranjevanju do uporabe istega, pa zgubi hlevski gnoj veliko na vrednosti, da, ako bi si gospodar, ki slabo ravna z njim, to izgubo izračunal v denarju, bil zelo neprijetno presenečen, večval, da priče ta izguba pri malo večjih množinah greja že v tisoče dinarjev. Ako pa poleg tega gospodar re uperilja pravilno greja, ter re ravna z njim pravilno na polju, se mu zna ta izguba še podvojiti.

Pisma iz domačih krajev.

Krčevina. Tukajšnja šola je dne 23. decembra priredila božično s govorom, deklamacijami, s petjem in z obdarovanjem otrok. Da je prireditev povojno uspešna, za to gre hvala mnogim prijateljem šole in šolske mladine, ki so darovali v ta namen denar, obleko in — četudi elnešero obušalo. Večje zneske oziroma darove so naklonili: Ciril-Metodova družba (1000 D), Tiskarna

sv. Cirila, občina Krčevina (500 Din), občina Lajtersberg, gg. Janzenkovič jun. in sen., Kat. izobraževalno društvo v Lajtersbergu (310 Lin), g. Kilimann, g. Koplč, g. Küster, klub »Ipece« (250 Din), ga. Faltauf, g. Fall, g. Feklar zid. mojster, ga. Marija Feklar, g. Fesinger, g. R. Fölzl, g. Sticker, ga. Tavcar, g. Welle, g. Wögerer, ga. Zagazhen, g. Zemljč, trije okoliški peki, baron Twickel, Julijana Stern (mnogo obleke) in drugi, manjšo podporo pa so dali mnogi tukaj neimenovani. Vsi ti dobrotniki so omogočili, da je bilo z olleko obdarovanih 110 ubogih otrok iz Lajtersberga in Krčevine, dočim so klobasice, pečivo, jabolka, male učne pripomočke ter igračke dobili vsi učenci brez izjeme. — Učiteljstvo je sodelovalo pri napravi okusnih jugoslovanskih jaslje, pri naklepuju lečičnega drevesa in pri provedbi božičnice. Vsem darovalcem in sotrudnikom izrekam v imenu razveseljene šolske mladine najtoplejšo zahvalo. — Pripominjam, da je vsled skromnih gmetnih sredstev ostalo več revnih otrok, ki še nujno potrebujejo obutve in tople obleke; zato se vsak dar bodisi v denarju ali v blagu v ta namen tudi naknadno hvaležno sprejme. — Šolski upravitelj.

Sv. Peter pri Mariboru. Ne beremo »Jutra« ali »Tabora«, le tako mimogrede smo zvedeli za dopis našega Judeža, ki je hotel denuncirati našo deklaro šolo. I ošteno se je vrezal. Tista soba, kjer se je vršil občni zbor gospodarskega društva »Skale«, je že od svojega postanka cerkvena hiša po pogodbi, ki seveda dopisniku »Jutra«, oziar »Tabora« ni znana. Naše mnenje je, da ako sme imeti nepolitično Sadržarsko društvo v tej cerkveni sobi strokovno predavanje, sme z isto pravico imeti tudi nepolitično društvo »Skale« strokovno predavanje. Kdo vzdržuje šoli? Senteperčani, ne pa dotični dopisnik. Kdo je kupil drva? Lenda Senteperčani, ki zaradi težgerošarskega dopisnika ne bodo zmrazovali pri koristnem strokovnem predavanju. In kdo bo kupil drva, če bodo zmanjkala? Dopisnik »Jutra« gotovo ne, pač pa zopet Senteperčani. In še nekaj? S čigavimi drvami se zakurilo? S samostanskimi, ne pa s šolskimi. Jasno je, da ima dopis v omenjenih listih edini namen denuncirati ter s tem škodovati šoli. Prepričani smo, da bodo dotični merodajni krogi, na kojih naslov je namenjen dopis, ga taksirali kot grdo denunciacijo onemogočega strankarja! Sam sebi pa je dal najgrši pečat ovaduh. Svoji stranci je napravil slabo uslugo; Senteperčani pa bodo vedeli, po čem je »Jutrov« dopisnik, ki jim niti koristnega predavanja ne privošči. V zadnjem »Gospodarju« vabi nek gostilničar v bližini Senteperca goste na halsko vino. Nimamo nič proti vabilu, a povemo mu, da si kemo le tedaj prijatelj, če bo točil Senteperca zelo dobro vino. Naše vino je ravno tako dobro k katero drugo, le da je premalo znano. — Nedeljska šolska prireditev je vsem zelo ugajala. Tako je prav. V tistem delu je več koristnega nega v hujškarju. — Na 31. decembra ter 1. in 2. januarja bomo obhajali tridnevno v spomin 200 letnice sv. Alojzija. Pridite!

Sv. Martin pri Vurbergu. Tukaj je pogorel v noči dne 23. decembra Franc Trojner, posestnik v Ciglenici; zgorela je hiša in gosp. poslopje ter skoraj ves inventar. Najbolj žalostno je bilo gledati ubogo živino, katera se je zadušila v hlevu. Škoda je velika. Sumi se, da je zažgala zločinska roka. Pripomniti je treba, da je tukajšnja pečarna bramba pod vodstvom g. ateka Janka prihitela brez brigalne ter požrtvovalno gasila! Ljudje pravijo, da so take kot kandidat na SDS listi v oblastno skupščino ravno študirali govor za shod ter so pozabili komancirati, brigalno na kraj nesreče! Gospod Kostanješek, mi vam povemo še sedaj: dne 23. januarja bo tukaj hud požar, pripravite si brigalno, da ne bo pogorela vsa stranka advokatov in naprednjakov!

Sv. Martin pri Vurbergu. Letos smo imeli 116 naročnikov »Slovenskega Gospodarja«, tri »Slovenec«, dva »Bogoljub«, 60 »Katoliških misijerov«, 10 »Naših domov«, 19 »Mladih«, Naši nasprotniki pa dve »Domovini«, tri »Jutra«, dva »Kmetijska lista«, dva »Takora« in eno »Orjuro«. Novo leto je tukaj, zalo kemo poravnati naročnike za naše liste in pridobili novih naročnikov. — Blizajo se volitve. Zopet prihajajo lažnjivi preroki lovit glasove. Prejšnja Samostojna stranka, pravzaprav Stipe Radiča privesek, je tukaj priredila shod v Spod. Dupleku. Govoril je močniti krčmar Lipovšek iz Maribora. Hvalil se je, kaj je že on vse naredil ter Fucelj in Radič. Prav res: 13 milijardni proračun. Radič je celo predlagal, da naj vojaška dolžnost traja do smrti. Može do smrti bi morali biti v strahu, da bi vas poklicali k orožnim vajam ali na vojsko. I a pravite, da ste stranka kmetov. Ali imajo v Mariboru v Gespeki ulici kmetijo g. Tone Lipovšek, krčmar? Ali je gospod Euman, ki je bil predsednik tega shoda, kmet, ali ni zopet očitar? Ali je dr. Novačan kmet, ali je mesar Fucelj kmet? Ta stranka je poleg Zerjavove največ kriva današnjega slabega gospodarskega stanja in nas boče z ogromnimi davki sleči! Tukaj je v neki občini letos pobila toča in se je župan obrnil s prošnjo na poljedelskega ministra Janca J. Uclja preko srekega poglavarja za semensko ajdo in preso. In gospod Janez je odgovoril, da kot minister nima kredita za take stvari. I lačujemo ogromne davke, kadar pa smo potrebni pomoči, pa niti fikca ne dobimo! Gospod Lipovšek, pozivati ste na shodu, naj bi šli vaši poslušalci od hiše do hiše na agitacijo. Prav imate, šli bomo in povedali ljudem, da stranka, katera je že tolikokrat spremenila svoje ime in nas politično prodajala, mora v političen grob.

Hajdini pri Ptuj. Da se pospeši učni in vzgojni napredek šolske mladine, je začela tukajšnja šola prirejati na domačem gledališkem odru vzgojne prireditve. Ena največjih je bila v tekočem šolskem letu dne 4. decembra kot Miklavžev dan. Šolska mladina je nastopila v petju, deklamacijah in zanimivih gledaliških prizorih. Konečno je nastopil Miklavž, ki je v lepem nagovoru pozdravil zastopnike kr. šolskega sveta, občine, načelnika domače hranilnice in posojilnice in druge množestvilne navzoče roditelje šolske mladine, a ta je dobila smernice za lepo življenje; nato je bila stopnji pridrestiti primerno obdarovana s šolskimi potrebščinami, povestnimi knjigami, z biagam za ženska ročna dela, s sadnimi drevesci, z jabolkami in hruškami. Tudi šib se je mnogo razdelilo. Šolska mladina se je zaobljubila, da bo de v bodoče splošno bolj marljiva in lepega vedenja tako, da družni ne bo de več grozječe parčelčka in tudi šib ne bo treba več toliko oskrbeti. Da je mogel Miklavž vršiti primerno obdarovanje, je zaslug domače Hranilnice in posojilnice, Kmetke hranilnice in posojilnice v Ptuj, družbe sv. Cirila in Metoda, Prarilnega in posojilnega društva v Ptuj, Kraljeve šolskega sveta na Hajdini in mnogih prijateljev šolske mladine v Ptuj. I e držimo se gesla, ki nam ga je priporočal Miklavž: »Šola in dom sestrici sta dve, nobena brez druge hoditi ne sme.«

Velika Nedelja. Na Jarčevo je bil pri nas kakor že dolgo ne, dobro obiskan shod Slovenske ljudske stranke. Kandidat Jarčev nas je naravnost presentil s svojim jednatim, zares prav po kmetko izraženim govorom. Lilo je tudi nekaj nasprotnikov in še celo ti so priprljali njegovim besedam. — Na Lečič jutraj bi skoro prišlo v tukajšnjem gradu do strašne katastrofe. V eni sobi se je od slabo napravljene peči vrel strop, kateri je pregorel skozi strop. Ogenj je prvi opazil g. suprior, kateri je spal v sosedni sobi ter se pravčasno poklical ljudi, da so ogenj ušili. — Volka je vičel pred kratkim v oloku tukajšnjeja križniškega reda Alojzij Kosi iz Mihovca. Pečev se je talo prestrašil, da je skoraj popolnoma izgubil glas, kar je za njega posebno mučno, ker ima slabo ozranilja.

Gajovec pri Sv. Marjeti nje Ptuj. Zvečer, dne 21. decembra je izbruhnil požar pri posestniku Juriju Bonaj v Placarovcih. Zgorelo je skoraj vse, razen zidane hiše, na kateri je zgorela tudi straha. Na kraj nesreče je prihitela pečarna bramba iz Moškanje, ki je potem tudi pogasila ogenj. Najhujše se je zdelo

ljudem to, da ko je občina kupila brigalno za novoustanovljeno gasilno društvo, da nas je zadelo ta nesreča, ker se brigalno dosedaj nismo mogli pripeljati. — Kakor že omenjeno, smo ustanovili gasilno društvo dne 27. decembra. Na ustanovnem občnem zboru je pristopilo 32 članov in je upati, da jih bo še več. Za načelnika je bil izvoljen župan, gospod Franc Ranfl; tudi ostala odborniška mesta so v agilnih rokah, zato je upati, da bo društvo dobro uspevalo.

Sv. Bolek v Slov. goricah. Zima je za kmeta čas počitka; vsak se skriva v svoj breg, v kot pri tople zakurjeni peči. Dne 14. t. m. pa nas je prestrašil ogenj v Crmli; ob 9. zvečer je začelo goreti pri mlinarju Kuršaku, zgorelo je gospodarsko poslopje. O božičnih praznikih pa se je oglasila lela žena — smrt kar v dveh hišah, odjeknila je dva starčka, Blaža Gajser v Bišeckem vrhu v 82. letu starosti in Alojzija Belec v Crmli v 85. letu življenja. Prvega nenadoma po 1 ratki, samo dvodnevi bolezn, drugega po dolgem, dveltmurn hiranju. Na Stefanovo pa nam je priredilo naše prosvetno društvo po dolgem odmoru zopet gledališko predstavo; igralci so svoje vloge večinoma prav dobro pogodili. Naj nas v kratkem zopet razveselijo z lepo igro; zanimanje za predstavo je veliko. Zeleli bi pa, da bi sodeloval tudi pevski zbor. — Novo leto nas opominja, da obnavimo zopet pravočasno naročnino za naše dobre liste. Naj ne bo med nami zavedne družine, ki ne bi bila naročena vsaj na eden gospodarski in na božni list. Mahjni izdatki za naročnino se nam poplačajo tisočkrat po lepem berilu in poštenem razvedrilu, ki ga prinašajo dobri listi-teden za tednom v naše hiše. Treba je samo, da smo vneti za dobro stvar — in vse je mogoče.

Ljutomer. Na kraljev rojstni dan, dne 17. decembra, je tukajšnji gospod srezki poglavar ob navzočnosti vsega uradništva poglavarstva in drugih zastopnikov uravov izročil red sv. Sava gospodu srezkemu šolskemu nadzorniku Francu Karbaš. Zelimo uglednem šolskemu nadzorniku, ki je očenem naš rojak, doma iz Gornje Radgone, da bi še mnogo let deloval v naših krajih z isto vnamo in vztrajnostjo kot dosedaj.

Konjice. Dne 14. t. m. smo spremili k zadnjemu počitku Uršulo Klakočovnik Bila je velika dobrotnica cerkve in jo dolgo let snajla. Bog Ti bodi plačnik! Naj v miru počiva!

Polzela. Malokdo mogoče ve, da je naša šola med najstarejšimi v naši dolini. Kakor slišimo, se bo obhajala stoletnica šole na praznik sv. Treh Kraljev. Šolska mladina priredi ob tej priliki kratko igrico ter par deklamacij. Tudi se bodo prečitati najvažnejši podatki iz kronike. Prvi pouk pred 100 leti se je vršil v hiši, sedaj last Martina Kunsta pd. Tavčarja. Sedaj pa se vrši pouk v dveh močernih in olširnih šolskih stavbah. — Shod SLS se vrši na Novega leta dan po večerinih pri gospodu Cizeju. Pride gospod narodni poslanec dr. Hočar. Pogovorili se bomo nekoliko tudi o volitvah v oblastne skupščine. Pridite!

Šmarje pri Jelšah. Prostovoljno gasilno društvo v Šmarju pri Jelšah priredi na Silvestrov večer ob 7. uri 2 šaljivi igri, in sicer »Idealna tašca« in »Katršen gospod, tak sluga«. Po predstavi se ohaja silvestrov večer z godbo in prosto zabavo v prostorih gospoda Ivana Hatjana. Vstopnina 10, 6 in 3 Din. V nedeljo, dne 2. januarja 1924, ob 3. uri popoldne se igri ponovite; po predstavi pa se vrši domača veselica z godbo in prosto zabavo v gostilniških prostorih g. Ferline. Vstopnina prosta.

St. Ilj pri Velenju. Sv. misijon. Od 5. do 12. decembra se je v naši župniji obhajal sv. misijon pod spretnim vodstvom preč. očetov franc. Julija Šušnik od Sv. Trojice v Slov. goricah in Atanazija Ausser iz Viča pri Ljubljani. Udeležba je bila vse dni izredno velika in s hvalevredno vnamo so vsi stanovi brez izjeme pristopili k sv. obhajilu. Ljudstvo je bilo z gorečimi gg. misijonarji zelo zadovoljno in lepi čas je vse prehitro minil. Kakor kaže naps na misijonskem križu, se je zadnji sv. misijon obhajal tukaj leta 1898.

Loka pri Zidanem mostu. Odkar smo se zadnjič oglašili, imamo zopet nekaj novosti. Farno cerkev smo prebarvali in pobelili, tako da je zdaj po splošni sočbi lepa in čedna. Vsa prenovljena je tudi velika kapela s kamenitim kipom Brezmadežne na glavnem prostoru. Za praznike so nam članice izobraževalnega društva na Stefanovo uprizorile igro »Pri gospodih«. Pred igro, ki je splošno zelo dobro uspešna, je zapel domači peski zbor več pesmic. Gojiti se je namreč začelo pri nas zopet lepo petje, zlasti tudi v cerkvi pod vodstvom spretnega rovega občinskega tajnika in organista gospoda Iv. Cvek-a. Na Novega leta dan po večerinih pa priredi naš domačin g. prof. Paulič mladini predavanje o Zveličarjevem rojstvu s skioptičnimi sliami. Takisto ima naša Marijina družba dve novosti. Na Stefanovo je bila poročena njena članica in marljiva cerkvena pevka Pavla Novak, hčerka uglednega kmeta in cerkvenega ključarja pri podružnici sv. Jurija Antona Novak z g. Vladimirom Fugina, železn. nadzornikom signalov. Častitamo; bilo srečno! A ta ločitev od nas bode omiljena, ker je bilo dne 8. decembra na praznik Brezmadežne v Marijino družbo na novo slovesno sprejelih 14 deklic. Mladeniška zveza si je pri zadnji volitvi odčrta, dne 28. novembra po novem poslovniku izvolila za predsednika Petra Lenardo, ki se grozi, da bo v kratkem zopet fantje priredili gledališko predstavo. Le pri vsem: vztrajno naprej!

Sromlje pri Brezicah. Na Stefanovo se je prišel samostojni Urek iz Gidlokega s svojo telesno stražo k nam ponujati za poslanca v oblastno skupščino. Kot levi in desni angel varuh sta mu stala ob strani še ostala njegova dva kandidata, namreč Bogovičev Erže in Godlerjev Pepce. Na shodu so imeli naši pristasi večino in bi samostojnejem shod razbili, če bi ga ne varoval okrajni glavar in štirje ocrčniki. Ali se Urek res tako boji Sromljanov, da ga morajo ocrčniki varovati? En naš pristasi je Ureka s svojimi medklici tako v zadrego spravil, da je shod trajal dve in pol ure. Da Ureku niso povolji duhovniki in Marijine družbe, se razume, saj brez napadov na te ne more shajati. Lušno je bilo, ko so si samostojni kandidati med seboj oporekali. Urek je trdil, da nima njegova stranka nobene zveze z Radičem; drugi kandidat Urečev, Irgovičev Erže mu je ugovarjal, da so samostojnejši zvezani z Radičem. — Ampak našo sromeljsko občino še ni nikdar, kar stoji, čeljeta tako čast, kakor zdaj, kajti premislite: celo okrajno glavarstvo Brezice voli tri poslance, in izmed teh treh sta kar dva sromeljska rojca kot kandidata, namreč Bogovičev Erže in Godlerjev Pepce. Kaka čast! Mislimo pa, da bodo iščični že sami ponizili svojega Ureka, Brežičani bodo pa poskrbeli, da bo Irgovičev Erže samo v svoji gostilni za poslanca; mi Sromljani kemo pa tudi pomagali, da bo Godlerjev Pepce lepo čema ostal in samostojne zajce preganjal, kajti 23. januarja bomo skoro vsi voliki metali svoje kroglice v t. s'rinjico, ki je skrinjica slovenske katoliške ljudske stranke, za katero stoji ogromna večina slovenskega ljudstva!

Pfere. Na Lečič je tu umrl po enodnevní bolezní vpokojeni načučitelj g. Anton Kekel v 85. letu starosti. Pogreb je bil 27. decembra ob pol 11. uro popoldne. Redil se je v Šmarju pri Jelšah, prišel v Liseča leta 1864. Vler je deloval kot načučitelj do leta 1924, kot organist pri župnijski cerkvi pa do leta 1923. Bil je vreden v svoji učiteljski in vzgojiteljski službi, za kar mu ostanjo hvaležni njegovi učenci, in enako v erglarski službi. V miru počivaj!

Videm ob Savi. V nabito polni župnijski dvorani v Krškem so priredili naši fantje na Stefanovo igro »Zamujeni vlak« in ponačljivi Krelcvo »I ravica se je izkazala«. Med kratkimi odmori so svirali tamturski. Vsi igralci so rešili svoje vloge zelo dobro. Njihov nastop je bil tako reprizilni in pogumen, da bi vsak mislil, da so že stari igralci. — Začne tri dni pred Novim letom imajo fantje dub. vaje, na Novega leta dan pa skupno sv. obhajilo.